

mellem styrelsen og teatrene. Er disse resultat-aftaler af økonomisk art, og har de noget med den omtalte solidariske overskudsfordeling at gøre?

Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab har ofte været ude i kraftig modvind, og når man læser aviserne, er der næsten lige så mange forskellige meninger om dette forslag, som der er teaterledere og politikere.

Teaterpolitik er altid en tikkende kulturbombe. Dansk Folkeparti anser dette forslag som et forsøg på en organisatorisk rationalisering på grundlag af PLS Consult-rapporten, som trækker i den rigtige retning.

Kritikere har dog påpeget, at rapporten ikke har været ude til en offentlig debat. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om den kritik er berettiget? Der har jo været tid nok; rapporten er trods alt 2 år gammel.

Dansk Folkeparti lægger vægt på, at dette forslag ikke indebærer nogen form for økonomiske konsekvenser, og går derfor positivt ind i udvalgsarbejdet.

Henrik Svane (RV):

Jeg vil gerne her fra talerstolen tilslutte mig, hvad den socialdemokratiske ordfører indledningsvis sagde om det foreliggende lovforslag. Vi går helt og fuldt ind for det i Det Radikale Venstre, naturligvis.

I forhold til den sidste ordførers bemærkning om den tikkende kulturbombe, når vi investerer penge i kulturen, vil jeg sige, at en af de tikkende bomber i det her forslag, som for mig er en positiv bombe, er de ønsker, der ligger i lovforslaget om, at der skal afsættes særlige midler til udvikling og nytænkning. Det er teatrets store force, at man netop går ind og prøver at pikere og at udvikle. Kunst skal ikke kun nydes, kunst skal også provokere. Det skulle lige siges.

Det er selvfølgelig ærgerligt, at Frederiksberg Kommune har været så langsommelig med at svare ministeren på spørgsmålet, om man vil deltage i et forsøg på at få Rialto Teatret med ind i status af et lille storbyteater. Men jeg er enig i, at hvis ikke det her lykkes, skal vi selvfølgelig se på at få det trukket med ind i denne ordning.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at vi skal være opmærksom på, at da puljen er, som den er, størrelsen er, som den er, må vi i forhandlingerne, som kommer nu her efterfølgende i udvalget, gøre en stor indsats for netop at bevare så stor en del af udviklingspuljen som mu-

ligt. Det er det, der skaber nerve, også i dette teaterfællesskab.

Men vi går selvfølgelig ind for forslaget i Det Radikale Venstre.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker fru Aase D. Madsen ordet, så skal der lige markeres.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det var til hr. Svanes bemærkning om udviklingspuljen, som han roste.

Så vidt jeg har læst i høringssvarene, har der været megen kritik af udviklingspuljen. Er det ikke korrekt?

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten kan ikke umiddelbart tilslutte sig det fremsatte lovforslag, for efter vores bedste opfattelse kan det, der på overfladen ligner en forbedring, vise sig at føre til en forringelse af de eksisterende teaterforhold i Storkøbenhavn.

Vi er især bekymrede over den politiske indblanding i teaterfaglige forhold, som lovforslaget kan bane vejen for såvel på lokalt som på nationalt plan. Faktisk mener vi, at det er uheldigt, at man i et lovforslag bestemmer, hvilke teatre der er og hvilke teatre der ikke er med i en bestemt ordning. Her er det Rialto ud, Østre Gasværk ind, men lovforslaget udstikker mildt talt ikke klare retningslinjer for, hvordan det undgås, at rent lokalpolitiske interesser kommer til at overskygge faglige vurderinger.

Som flere ordførere har været inde på, er årsagen til lovforslaget velkendt. PLS Consult har peget på en række organisatoriske svagheder og et behov for organisatoriske rationaliseringer, ligesom der fra politisk side har været et klart ønske om at skitsere en klarere kulturpolitisk målsætning.

Vi er enige i, at der er behov for retningslinjer mellem styrelsen og de enkelte tilskudsydere, amter og kommuner. Der er brug for tydeliggørelse af kompetence. Men lever lovforslaget op til det? I det omfang det sker, så sker det på bekostning af den teaterfaglige viden.

Man etablerer den såkaldte katastrofefond til at imødegå konkurrencer, men midlerne tilvejebringes ved at lukke et teater. For at undgå konkurs, skaber man konkurs. Sker det ud fra en teaterfaglig vurdering eller ud fra en snæver økonomisk vurdering?